

жглитѣ на кауша се очертаваха вече, по стенитѣ се откриваха надписи, имена, псувни и лозунги. По сивия таванъ лазѣха плоски, миризливи дървеници, спираха се надъ главата му и се пущаха отгоре му, увѣрено и ловко, кито циркаджии. Но Козаря не имъ обръщаше внимание. Тѣлото му бѣше като откжснато и всѣко движение му причиняваше непоносими болки. Само очитѣ му племтѣха живо и енергично, сякашъ въ искритѣ имъ изгаряха последнитѣ измами на единъ гнилъ, отживѣлъ свѣтъ...